

РЕШЕНИЕ

№ 5377

гр. София, 13.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Златка Илиева

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5689** по описа за **2020** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Комисия за защита на потребителите /КЗП/ срещу Решение от 13.12.2019 г. на Софийски районен съд, постановено по НАХД № 9856/2019 г. по описа на СРС, 8 състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № К-0049490 от 29.01.2019 г. на Директора на Регионална дирекция за областите С., С., К., П. и Б. със седалище в [населено място]. В касационната жалба са изложени доводи за неправилност и незаконосъобразност на съдебното решение. Касаторът счита, че от събраните по делото писмени и гласни доказателства се доказва по безспорен начин извършеното нарушение, както и че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Моли да бъде отменено съдебното решение и да се потвърди наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се представлява, с писмено становище поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба [фирма] - [населено място], представлявано от управителя Е. А. Х., редовно призован, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Представителят на СГП дава заключение за основателност на касационната жалба.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и

възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред районния съд е образувано по жалба на [фирма] - [населено място], представлявано от управителя Е. А. Х. срещу наказателно постановление (НП) № К-0049490 от 29.01.2019 г. на Директора на Регионална дирекция за областите С., С., К., П. и Б. със седалище в [населено място] при КЗП, с което на основание чл. 183, ал. 1 във връзка с чл. 64 от Закона за туризма /ЗТ/, на [фирма] е наложена „имуществена санкция” в размер на 500 лева за нарушение на чл. 3, ал. 1 от Наредба № 16-1399 от 11 октомври 2013г. за изискванията за местоположението, пригодността и оборудването на помещението за извършване на туроператорска и/или туристическа агентска дейност и за образованието, езиковата квалификация и стажа на персонала, който ще бъде зает в осъществяването на туристическата дейност, затова, че на 18.10.2018г. в офис, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма], дружеството осъществява туристическа дейност като туристически агент, като туристическата агентска дейност се извършва на третия етаж на жилищна сграда в [населено място], [улица], вместо в помещение на партерния или на първия етаж на жилищна сграда или в офис сграда.

С Решение от 13.12.2019г. на Софийски районен съд, постановено по НАХД № 9856/2019 г. по описа на СРС, НО, 8 състав е отменено Наказателно постановление (НП) № К-0049490 от 29.01.2019 г. на Директора на Регионална дирекция за областите С., С., К., П. и Б. със седалище в [населено място] при КЗП.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препращане от чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че са допуснати съществени нарушения на процедурата, обуславящи отмяната на атакуваното НП на формално основание, като счита, че законодателят изрично е предвидил минимум от реквизите на двата административни акта, издавани в хода на образуваното административно наказателно производство. Приел е също, че изискването за пълно, точно и ясно описание на всички факти и обстоятелства не е налице и субектът на нарушението е лишен от възможност да установи кога и какво е извършил, как извършеното от него води до осъществяване на административно нарушение и коя прана норма сочи дължимото му поведение.

При така установената фактическа обстановка, настоящата съдебна инстанция приема, че СРС неправилно е приложил материалния закон в противоречие със събраните по делото писмени и гласни доказателства. Налице е отменително касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК във вр. чл. 63 от ЗАНН.

Оспорваното НП е постановено от компетентен административно-наказващ орган по смисъла на чл. 232, ал. 2 от ЗТ. При издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да обуславят неговата отмяна. Както в АУАН, така и в НП са посочени по изискуемия от закона начин описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Спазена е формата за валидност на двата акта. Съществува и пълно съответствие при описанието на фактическата обстановка в АУАН и в НП, чрез индивидуализиране на нарушението, което се санкционира и установените обстоятелства, при които е извършено, поради

което следва да се приеме, че не е накърнено правото на защита на [фирма]. При безспорно установената от административно-наказващият орган фактическа обстановка, СРС е издирил и приложил правилно материалния закон – чл. 3, ал. 1 от Наредба № 16-1399/2013 г. във вр. с чл. 64 от ЗТ.

Съгласно чл. 64 от ЗТ изискванията за местоположението, пригодността и оборудването на помещението за извършване на туроператорска и/или туристическа агентска дейност и за образованието, езиковата квалификация и стажа на персонала, който ще бъде зает в осъществяването на туристическата дейност, се определят с наредба на министъра на туризма. С разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от Наредба № 16-1399/2013 г. е въведено едно от изискванията към помещението, в което се извършва туристическа дейност, а именно: туроператорска и туристическа агентска дейност да се извършва в помещение на партерния или на първия етаж на жилищна сграда или в офис-сграда.

За нарушение на това изискване от туроператор или туристически агент законът - чл. 183, ал. 1 от ЗТ /в приложимата му редакция към момента на извършване на нарушението/ предвижда „имуществена санкция“ в абсолютен размер на 500 лева. Съгласно сега действащата редакция на чл. 183, ал. 1 от ЗТ (Изм. и доп. - ДВ, бр. 17 от 2020 г.) на туроператор или туристически агент, който извършва туристическа дейност в помещение, което не отговаря на изискванията на наредбата по чл. 64, се налага имуществена санкция в размер от 100 до 500 лв.

След като нарушението е констатирано за първи път и не са отчетени отежняващи отговорността доказателствата, касационната инстанция намира, че на нарушителя следва да бъде определена имуществена санкция в минималния размер от 100 лева, съгласно чл.3, ал.2 от ЗАНН – наличие на по-благоприятна санкционна норма.

В рамките на дължимата проверка касационната инстанция констатира наличието на касационни основания, налагащи отмяна на оспореното решение, като следва да бъде намалена наложената санкция към определения минимум.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, XV касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение от 13.12.2019 г. по НАХД № 9856/2019г. на СРС, НО, 8 състав, като вместо него постановява :

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № К-0049490/29.01.2019 г., издадено от Директора на Регионална дирекция за областите С., С., К., П. и Б. със седалище в [населено място] при КЗП, с което за нарушение на чл. 3, ал. 1 от Наредба № 16-1399/2013 г. на [фирма] - [населено място], представлявано от управителя Е. А. Х., е наложена „имуществена санкция“ в размер на 500 лева, като намалява размера на имуществената санкция на 100 лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

